

самовдосконалення. Політичний простір безперервно змінюється, розвиток інформаційно-комунікативних технологій породжує лавиноподібний інформаційний потік новин. Їх треба вміти аналізувати й систематизувати, щоб не стати жертвою маніпулятивного впливу інформаційно-політичних технологій. Саморозвиток і самовдосконалення тісно пов'язані зі здатністю особистості до рефлексії своєї діяльності, наслідків прийнятого рішення, до аналізу своєї поведінки, взаємодії з оточенням. Тож прагнення до саморозвитку та самовдосконалення, рефлексивна здатність до саморегуляції політичної поведінки є тими необхідними суб'єктивними якостями, які сприяють становленню його політичної суб'єктності.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Білянн Г. І. Профілі професійної компетентності управлінського персоналу закладів освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.narodnaosvita.kiev.ua/?page_id=523
2. Волкова Н. П. Педагогіка: посібник для студентів вищих навчальних закладів / Н. П. Волкова. – К. : Видавничий центр «Академія», 2002. – 576 с.
3. Лейко С. В. Поняття «компетенція» та «компетентність»: теоретичний аналіз / С. В. Лейко // Педагогічний процес: теорія і практика. – 2013. – Вип. 4. – С. 128–135.
4. Маркова А. К. Психологія професіоналізму / А.К.Маркова. – М., 1996. – 308 с.
5. Рівні професіоналізму [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://stud.com.ua/38824/psihologiya/rivni_profesionalizmu. – Назва з екрану.
6. Серьогіна Н. К. Запровадження профілів професійної компетентності посад державної служби в Україні: проблеми і перспективи / Н. К. Серьогіна, Н. Л. Виноградова // Зовнішньоекономічна політика держави та актуальні проблеми митної справи: економіко-управлінські, правові, інформаційнотехнічні, гуманітарні аспекти : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – Дніпропетр. : Академія митної служби України, 2012.
7. Сучасна концепція професіоналізму в публічному управлінні та підходи до його оцінювання : наук. розробка / Л. Г. Штика, Л. М. Гогіна, І. І. Нинюк та ін. – К. : НАДУ, 2009. – 40 с.
8. Штика Л. Г. Моделювання професіоналізму в публічному управлінні на засадах компетентнісного підходу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://academy.gov.ua/ej/ej8/doc_pdf/shtyka.pdf.
9. Ярмиш О. Н. Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні : підручник / О. Н. Ярмиш, В. О. Серьогін / за заг. ред. Ю. М. Тодики. – Х. : Нац. ун-т внутр. справ, 2002. – 672 с.

Зубко П. С., магістрант,
Кудрявцев О. Ю., канд. політ. наук, доц.,
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

ВПРОВАДЖЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ

У світі відбуваються зміни у підходах до формування енергетичної політики держав: здійснюється перехід від застарілої моделі

функціонування енергетичного сектору, в якому домінували великі виробники, викопне паливо, неефективні мережі, недосконала конкуренція на ринках природного газу, електроенергії, вугілля – до нової моделі, в якій створюється більш конкурентне середовище, вирівнюються можливості для розвитку й мінімізується домінування одного з видів виробництва енергії або джерел та/або шляхів постачання палива. Разом з цим віддається перевага підвищенню енергоефективності й використанню енергії із відновлюваних та альтернативних джерел. Впровадження заходів із запобігання та адаптації до зміни клімату також є одним із пріоритетів глобального розвитку енергетики.

Це ставить перед Україною нові економічні та технологічні виклики, але водночас відкриває нові можливості для пошуку та впровадження інноваційних розробок у галузі видобутку, переробки викопних видів палива, виробництва, трансформації, постачання і споживання енергії, що зумовлює потребу у формуванні нової енергетичної політики держави.

У даному контексті Енергетична стратегія України визначає мету та шляхи реалізації енергетичної політики України на довгостроковий період а також окреслює механізми її реалізації. Таким чином, дана Стратегія не є галузевим прорамним чи організаційно-розпорядчим документом розвитку галузей паливно-енергетичного комплексу України, що є змістом діючої редакції Енергетичної стратегії України на період до 2030 року.

Стратегія визначає:

- цільовий стан енергетичного сектору України виходячи з пріоритетів забезпечення енергетичної безпеки та реалізації євроінтеграційних прагнень України;
- запровадження сучасних методичних підходів, прийнятих в країнах ЄС, до розроблення документів стратегічного планування та практичної діяльності з реалізації державної політики в енергетичній сфері;
- цілісну систему держ. упр. реалізацією Стратегії, яка передбачає узгодження Стратегії з системою планування розвитку країни;

Стратегія передбачає:

до 2020 року:

- перехід енергетичного сектору України на ринкові принципи функціонування та конкуренції, що стимулюватиме підвищення ефективності економічної діяльності суб'єктів енергетичного сектору та ефективності використання енергоресурсів суб'єктами господарювання та загалом суспільством;
- ліквідацію критичної залежності України від поставок енергоресурсів з монопольних джерел, підвищення рівня енергетичної безпеки шляхом диверсифікації маршрутів та джерел енергозабезпечення національної економіки;

до 2025 року:

- інтеграцію енергетичного сектору України до енергетичних ринків ЄС та системи європейської енергетичної безпеки;

- забезпечення конкурентоспроможності національного енергетичного сектору на європейському енергетичному ринку шляхом створення сприятливих умов для залучення інвестицій та технічної модернізації об'єктів енергетичного сектору;

до 2035 року:

- повномасштабну інтеграцію енергетичного сектору України до європейського енергетичного ринку з вільним рухом енергоресурсів, інвестицій та технологій, що забезпечить випереджаюче оновлення галузей енергетики то зростання рівня самозабезпеченості видобувними енергоресурсами;

- технологічне оновлення енергетичного сектору.

- Загальним результатом реалізації Стратегії стане перетворення паливно-енергетичного комплексу країни з проблемного сектору, що потребує постійної державної підтримки, на сучасний, ефективний, конкурентоспроможний сектор національної економіки, здатний до сталого розвитку на довгострокову перспективу в умовах регіональної інтеграції та конкуренції на європейському та світовому енергетичних ринках.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Енергетична стратегія України на період до 2035 року «безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність» від 18 серпня 2017 р. № 605

2. Єрмілов Сергій. Прорахунки енергетичної політики України // Бюлетень ЦДПГС . - №5. – травень 2008 р.

Киреенко Н. В. д-р екон. наук, доц.

*Институт системных исследований в АПК
Национальной академии наук Беларуси, Беларусь*

СТРАТЕГИЯ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ МАРКЕТИНГОВОЙ СИСТЕМЫ СБЫТА В АПК БЕЛАРУСИ

Совершенствование маркетинговой системы сбыта должно базироваться на экономических условиях функционирования отрасли, ресурсном потенциале товаропроизводителей, конъюнктуре продуктовых рынков, потенциальных возможностях торговой сферы, а также учитывать социально-экономические приоритеты республики и углубление торгово-экономических интеграционных процессов. При обосновании перспектив развития АПК Беларуси и стратегии совершенствования системы сбыта сельскохозяйственной продукции и продовольствия нами учтены основные направления принятых программных документов в Республике Беларусь, среди которых: Национальная стратегия устойчивого социально-экономического развития Республики Беларусь на период до 2030 года [3]; Программа социально-экономического развития Республики Беларусь на 2016–2020 годы [7]; Программа деятельности Правительства Республики